

บทโครงร่าง (Story Outline) ภาพยนตร์ เรื่อง “เหยื่อบาป” (Lucky Prey)

ผู้เขียน: สุติน ชาวหินฟ้า โทร. 08-9644-1048

ความยาวเรื่อง: 100 นาที

วัน เดือน ปี: 16 กุมภาพันธ์ 2556

แนวคิดของเรื่อง (theme) : คดีอาชญากรรมที่เกี่ยวกับเด็ก เช่น การล่อลวงเด็ก การทารุณกรรมเด็ก การลักพาเด็ก มักเกิดกับเด็กที่หนีออกจากบ้าน และติดยาเสพติด เด็กพวกนี้ ส่วนใหญ่มาจาก ครอบครัวที่ขาดความอบอุ่น โดยเฉพาะครอบครัวที่มีปัญหาความขัดแย้งระหว่างสามีกับภรรยา จากความขัดแย้งธรรมดา จนถึงขั้นหย่าร้าง ปัญหาเหล่านี้ เปิดช่องทางให้พวกมิจฉาชีพ ก่อคดีต่างๆ ที่เกี่ยวกับเยาวชนเหล่านั้น.

แนวภาพยนตร์ (genre) : อาชญากรรม แอ็คชั่น ชีวิต (crime | action | drama)

ประโยคหลัก (premise): อะไรเป็นเหตุให้ คาบนนท์ ต้องสูญเสีย ลูก และ เมีย และเขาจะต้องทำอย่างไร เพื่อให้ได้ลูกและเมียกลับคืนมา เป็นครอบครัวเหมือนเดิม.

เรื่องย่อ (synopsis):

คาบตำรวจตรี นนท์ มีนิสัยซี้โมโห จนลูกเมียไม่อยากเข้าใกล้ ทำให้เขาต้องสูญเสียภรรยา และลูกไปโดยภรรยาขอหย่า เพราะทนไม่ได้กับพฤติกรรมทำร้ายลูกจนพิการ แต่เขาก็รักลูกของเขามาก เขาจะทำอย่างไร เมื่อลูกของตัวเอง ถูกโจรลักพาไป

โครงสร้างเรื่อง (Plot Structure)

องก์ 1 เริ่มเรื่อง (เวลา 10 นาที)

ที่สถานีรถเก่าแห่งหนึ่ง คาบนนท์ กับ ผู้กองมนต์ชัย พร้อมด้วยตำรวจอีก 3 นาย กำลังยิงต่อสู้กับกลุ่มคนร้าย แก๊งค์ลักพาเด็ก จำนวน 3 คน ซึ่งมีอาวุธสงคราม

ตำรวจทั้งโรงพัก ต่างสับสนวุ่นวาย วิทยุประสานงานกัน เรื่องการสกัดจับคนร้าย นักข่าว ก็นำเสนอข่าวสด อย่างไม่ลดละ

ชื่อภาพยนตร์ และ ไทเติล: เหยื่อบาป

ภาพที่คาบนนท์ เห็น; คนร้ายคนหนึ่ง (เบิ้ม) กำลังอุ้มลักพาเด็กผู้หญิงไป ทำให้คาบนนท์ แผลอไล่ตามไป เพราะเข้าใจว่า เป็นลูกสาวตน ภาพที่คนร้าย เห็น; คนร้าย (เบิ้ม) ผูกใจเจ็บ ที่ถูกจ่านนท์ทำร้ายและจับส่งเข้าคุก ความที่เป็นคนใจร้อน คาบนนท์ จวนเจียนเกือบพลาดท่า จากการยิงต่อสู้กับคนร้าย โชคดีที่ ผู้กองมนต์ชัย ช่วยยิงสกัดไว้ทัน

ขณะต่อสู้ ทั้งคู่โต้เถียงกัน เรื่องเด็กถูกคนร้ายอุ้มไป ผู้กองมนต์ชัย พุดตะโกนให้สติ ว่านั่นเป็นภาพหลอน แต่คาบนนท์ ยังไม่เชื่อ

ภาพในอดีต โทม่อุ่มเข้ามาในหัวของ คาบนนท์ ไม่ช้าระยะ คาบนนท์ กับ ลูกสาววัย 3 ขวบ ที่สนามเด็กเล่นในงานเทศกาล คาบนนท์ ชัดแย้งกับภรรยา เรื่องลูก คาบนนท์ แสดงโทษกับภรรยา จนภรรยาทนไม่ได้ จึงขอหย่า คาบนนท์ เห็นลูกสาวหนีออกจากบ้าน.

จุดหักเห 1: (main plot point 1st)

การต่อสู้กับคนร้าย ยังดำเนินไปไม่ช้าระยะ คาบนนท์ เกิดภาพหลอน เห็นลูกสาว ยืนอยู่ท่ามกลางการต่อสู้ และเรียกให้พ่อไปช่วย ทำให้คาบนนท์ ตัดสินใจวิ่งออกไป ทดลกับคนร้ายอย่างไม่ยั้งมือ แต่คนร้ายก็ตอบโต้อย่างรุนแรงเช่นกัน ผู้กองมนต์ชัย เห็นว่าคาบนนท์ อยู่ในอันตรายยิ่ง จึงตัดสินใจออกไปช่วย ระดมยิงสกัด แล้วลากเอาตัวคาบนนท์ ให้พ้นจากวิถีกระสุนออกมาได้ เป็นที่น่าอัศจรรย์ คาบนนท์ ถูกยิงที่บริเวณต้นแขนเป็นรอยถากเท่านั้น

ผู้กองมนต์ชัย จึงต่อว่า คาบนนท์ ทำอะไรไม่ยั้งคิด และว่า เวลามันล่วงเลยมาเป็นสัปดาห์แล้ว ที่ลูกสาวของคาบนนท์ ถูกโจรจับไปอย่างไร้ร่องรอย ป่านนี้ลูกสาวของคาบนนท์ อาจตายไปแล้วก็ได้ แต่คาบนนท์ ยังทำใจไม่ได้

ผลการต่อสู้ ตำรวจวิสามัญฆาตกรรม คนร้ายไป 2 คน (มีนา กับ เม้ง) อีกสองคน (เบิ้ม กับ บาทลี) หลบหนีไปได้ โชคดีที่ยังจับกุมคนร้ายที่เหลืออีกหนึ่งคนได้ (ชาติ) จึงควบคุมตัวกลับโรงพัก

เบิ้ม โกรธแค้น คาบนนท์ เพิ่มขึ้นเป็นสองเท่า ที่ทำให้เขาต้องมาสูญเสีย คนรักของตัวเองไป (มีนา) และถูกสมุนคนสำคัญไปอีกคน (เม้ง) เขาสัญญากับตัวเองว่า เขาจะต้องชำระบัญชีแค้นให้ได้

นักข่าวรายงานข่าวอาชญากรรม ที่โรงพัก ร้อยเวร สวส. กับ คาบนนท์ กำลังสอบสวนคนร้ายที่จับมาได้ คาบนนท์ ใช้ความรุนแรง (ตามนิสัยซีโมโห) กับผู้ต้องหา จนทำให้ ผู้กองมนต์ชัย เกรงจะเสียภาพตำรวจ จึงให้ยุติการสอบสวนไว้ก่อน และเรียนก คาบนนท์ ไปอบรม แล้วสั่งให้ลาพักงานสักระยะหนึ่งก่อน จนกว่าจะสงบอารมณ์ได้ปกติ

องค์ 2 ดำเนินเรื่อง (เวลา 65 นาที)

เหตุการณ์ก่อนหน้าเมื่อ 5 ปีที่แล้ว

จ่านนท์ ตำรวจตงฉิน โชคดีที่ได้ยศ สันนิษฐานให้เขาก้าวหน้าในอาชีพ ทำให้เขามีสถานภาพที่มั่นคง มีภรรยาที่รัก มีบ้านหรู และมีรถยนต์ที่ดูใจ

เพื่อนๆ ตำรวจทุกคน รู้ดีว่าเขาเป็นคนเจ้าอารมณ์ ชี้หงุดหงิด โดยเฉพาะตอนเมา เขาจึงถูกผู้บังคับบัญชา และเพื่อนตำรวจ ตักเตือนบ่อยๆ

หลังจาก จ่านนท์ ได้ลูกสาวคนแรก ด.ญ.แพรวพิสุทธิ์ หรือ น้องแพรว เขาก็เลื่อนตำแหน่ง เป็นนายคาบตำรวจตรี และเป็นคาบตำรวจที่มีอายุน้อยที่สุดขณะนั้น และ 3 ปีถัดมา วรินทร์ ภรรยาของเขา ก็เต็ม

ชีวิตที่สมบูรณ์แบบให้แก่เขา เธอให้กำเนิดลูกชายที่น่ารัก เป็นรางวัลชีวิต ในขณะที่ เขาก็ให้รางวัลในความสำเร็จของตัวเอง ด้วยการเปลี่ยนรถยนต์คันใหม่ เป็นรถที่เขาหวังที่จะครอบครองมันมาหลายปี และวันนี้ เขาก็บรรลุเป้าหมายในชีวิตอีกขั้นหนึ่ง

คาบนนท์ เผ่าทะนุกถนอมรถคันนี้ คุงลูกชายคนที่สอง โลกส่วนตัวของเขาถึบมาอีกวาระหนึ่ง คาบนนท์ มักจะคุยโอ้อวดกับเพื่อนตำรวจเสมอ ถึงชัยชนะ ที่สามารถครอบครองรถยนต์รุ่นนี้ได้ สิ่งที่ยืนยันว่า คาบนนท์ รักและหวงแหนรถของเขามาก คือ เขาควบคุมอารมณ์โทสะไม่อยู่ ปรีเข้าทำร้ายคู่กรณี ที่ขับรถไปเฉี่ยวชนรถของเขาโดยไม่ตั้งใจ

ค่าวันหนึ่ง คาบนนท์ นำรถคู่ใจ ออกมาล้าง ทำความสะอาด และซ่อมบำรุง ในขณะที่ น้องแพรว ลูกสาวที่น่ารัก และกำลังซุกซน มาช่วย พ่อล้างรถ ส่วนวรินทร์ มิวแต่ดูแลลูกชายคนเล็ก ไม่มีใครคาดคิดว่า ความซนของลูกสาว จะเป็นเหตุพลิกผัน ให้คาบนนท์ ต้องทำในสิ่งไม่คาดคิด

ระหว่างที่เขา มุ่งไปใต้ท้องรถ เพื่อใช้ประแจขันน็อตตัวหนึ่ง เขาก็ได้ยินเสียงดังคล้ายมีของแข็ง ชีตที่ตัวถังข้างรถ เขารีบหลุดยอกออกมา เพื่อคว้า มันเกิดอะไรขึ้น เขาแทบไม่เชื่อสายตาตัวเองเลยว่า ลูกสาวจอมซน กำลังใช้ก้อนหิน ชีตเขียนอะไรบางอย่าง ที่ข้างตัวถังรถ เขารู้สึกเจ็บแปลบเข้าที่หัวใจ

และนั่นคือ ประกายไฟอารมณ์โกรธได้ลุกโผลงขึ้นมา โดยที่เขาไม่สามารถควบคุมได้ คาบนนท์ คว่า ประแจ เดินเข้าไปหาลูกสาว พร้อมตะคอกถามว่า ใช้มือข้างไหนชีตรถพ่อ จากนั้นเขาก็กระหน่ำตีไปที่มือของเด็กน้อยผู้น่าสงสาร ท่ามกลางเสียงร้องจ้าด้วยความเจ็บปวด เขาตีไปก็ครั้งไม่ได้นับ จนกระทั่ง วรินทร์ รีบวิ่งออกมาดู และรีบอุ้มลูกสาว ออกมาจากเหตุการณ์

หลังจากสติกลับคืนมา เขาจึงรู้ว่า ที่มือของลูกสาวชุ่มโชกไปด้วยเลือด และลิ่มเนื้อ เขารู้สึกแน่นิ่งไปชั่วขณะ ไม่ได้ยินแม้เสียงร่ำไห้ และคำคำทอ ของวรินทร์ คาบนนท์ ไม่ถึงภรรยาแม้แต่คำเดียว เขาและวรินทร์ จึงรีบพาลูกสาวไปโรงพยาบาล ปล่อยให้ลูกชายคนเล็กอยู่กับพี่เลี้ยงตามลำพัง

เมื่อถึงโรงพยาบาล เขารีบพาลูกไปที่ห้องฉุกเฉินทันที ... เขารู้สึกเสียใจอย่างสุดซึ้ง เจ็บปวดในหัวใจมากยิ่งขึ้นกว่าเดิมทุกครั้ง เมื่อหมอบอกว่า หมอจำเป็นต้องตัดนิ้วที่ละๆ ของลูกสาวทิ้งไป 2 นิ้ว.

คาบนนท์ อยากเอ่ยคำขอโทษ วรินทร์ แต่แค่คำขอโทษ มันคงไม่เพียงพอ สำหรับตราประทับที่เขาทำไว้กับลูก

คืนนี้ วรินทร์ ขอนอนเฝ้าลูกที่โรงพยาบาล ส่วน คาบนนท์ ขับรถกลับบ้าน เพื่อดูแลลูกชายแทนตลอดทั้งคืน เขาอนอนไม่หลับเลย กับสิ่งที่เขาทำลงไป

รุ่งเช้า ก่อนที่ คาบนนท์ จะขับรถออกไปรับลูกสาว และ ภรรยา ที่โรงพยาบาล เขาแทบหัวใจสลายเหมือนฟ้าดินรุมกันลงโทษเขา เมื่อสายตา มองไปเห็นลายมือหยักๆ ข้างตัวถังรถ เขียนข้อความว่า “รักพ่อ”

...

เมื่อครบกำหนดพัก ผู้กองมนต์ชัย เรียกคาบนนท์ ให้กลับเข้าทำงานตามปกติ และให้ไปสอบสวน เด็กวัยรุ่นชายหญิงที่ติดยา จำนวน 2 คน ที่จับมาได้ เขาแสดงอาการรุนแรงกับเด็ก ตามนิสัยเคยชิน จนเด็ก

วัยรุ่นคนหนึ่ง เตือนว่า ทำไมจึงทำรุนแรง พูตรุนแรงกับเด็กด้วย ขณะที่ นักข่าวหญิงผู้หนึ่ง สังเกตเห็นพฤติกรรมของ คาบนนท์ ทำต่อผู้ต้องหา ผู้กองมนต์ชัย เห็นว่า คาบนนท์ ยังมีปัญหาทางจิต จึงเข้ามายุติไม่ให้คาบนนท์สอบสวนเด็กอีกต่อไป เขาถูกผู้กองมนต์ชัย เรียกไปตำหนิเป็นการส่วนตัว โชคดีตรงที่ เขาเป็นตำรวจที่ดี กล้าหาญ ชื้อตรง เสียอย่างเดียวกับที่เป็นคนควบคุมอารมณ์โกรธไม่ได้ คาบนนท์ รับปากว่าจะพยายามแก้ไขนิสัยของตน

เขาเสียใจ กับนิสัยขี้โมโหของตัวเอง จึงออกไปดื่มเหล้าที่บาร์แห่งหนึ่ง เขาเลือกอยู่อีกมุมหนึ่งของบาร์ ห่างไกลคนอื่น ๆ และดื่มคนเดียวจนเมา ในขณะที่อีกมุมหนึ่งเกิดเสียงทะเลาะวิวาทกันตามประสาคนเมา ... ทำให้คาบนนท์ นึกถึง น้องแพร ลูกสาวของตน ตอนที่ เขาทะเลาะกับ วรินทร์ ทั้งๆ ที่เขาก็รักลูก แต่วรินทร์ ไม่เชื่อ และทนไม่ได้กับนิสัยก้าวร้าวของเขา ที่ฝากรอยพิการไว้บนมือของลูกสาว เมื่อสองปีก่อน คราวนี้ เธอทนไม่ได้อีกต่อไปแล้ว จึงขอหย่าขาดจากกัน

ภาพและเสียงทะเลาะตีกันของกลุ่มคนเมาข้างๆ ดังหนักขึ้น ทำให้คาบนนท์รู้สึกสับสนปนกับความเมาของตัวเอง ... คาบนนท์ รู้สึกโกรธที่ภรรยาขอหย่า เสียงทะเลาะ และตบตีกัน ทำให้น้องแพรรู้สึกกลัว และพูดออกมาว่า ทำไมพ่อจะต้องดูและรุนแรง น้องแพร เสียใจวิ่งหนีออกจากบ้านไป คาบนนท์ โกรธมาก และออกจากบ้านไปด้วย

กลุ่มคนเมา ถูกเจ้าของร้านขับไล่ออกไป ทุกอย่างจึงสงบลง คาบนนท์ ได้สติกลับมาอีกครั้ง ช่วงข่าว 20 น. สถานีข่าวเสนอข่าวความคืบหน้า การสืบคดีลักพาเด็กหญิงแพรวพิสุทธิ์ หรือน้องแพร ลูกสาวของคาบนนท์ และเด็กคนอื่นอีก 4 คน เมื่อไม่นานมานี้ ตำรวจจับคนร้ายได้แล้ว 1 คน เขาสารภาพ ทำให้ตำรวจทราบเบาะแสของแก๊งค์อันตรายรายนี้แล้ว และพยายามติดตามจับกุมหัวหน้าแก๊งค์ (เบ้ม) ต่อไป

ข่าวนี้ สร้างแรงกดดันให้คาบนนท์ เป็นอันมาก เขาตั้งโทษคนร้าย และโทษตัวเอง ที่ยังหาเบาะแส และจับตัวการยังไม่ได้ จึงอาละวาดกับคนในร้านด้วยความเมา เขาถึงจึงถูกเจ้าของบาร์ ขับไล่ให้กลับบ้านไปอีกคน คาบนนท์ ออกจากบาร์เหล่าเดินตรงไปที่รถ เพื่อกลับที่พัก ซึ่งเป็นบ้านพักรับรองของสถานีตำรวจ

ที่บ้านร้างกลางป่าแห่งหนึ่ง เบ้ม กับสมุนโจร กำลังร่วมวงฉลองแสดงความพอใจที่ช่วยนายของพวกเขาแก้แค้น คาบนนท์ ได้สำเร็จ แต่เบ้มยังทำใจไม่ได้ ที่มาสูญเสีย มีนา ไป ทำให้ความแค้นของเขาเพิ่มทวีขึ้น เพราะคาบนนท์ แม่คนที่เขารัก และลูกน้องซึ่งเหมือนเพื่อนสนิทไปถึงสองคน เขาจะต้องคอยให้หนักกว่านี้

เมื่อคาบนนท์ ถึงห้องพัก ก่อนนอนเขารวบรวมสติ ทบทวนเหตุการณ์ที่เป็นต้นเหตุ ให้เขาสูญเสียครั้งยิ่งใหญ่ในชีวิต

...

7 วัน ก่อนหน้านั้น.

ต.ญ.ดีดี วัย 7 ขวบ ซึ่งเป็นวัยเดียวกับกับ น้องแพร ขวนกันออกไปเล่นนอกบ้าน น้องแพร จึงขออนุญาต วรินทร์ ผู้เป็นแม่ วรินทร์เห็นว่าเป็นเด็กเพื่อนบ้าน จึงอนุญาตให้ไปออกไปเล่นกับเพื่อน เมื่อลูกไปแล้ว เธอยังรู้สึกสะเทือนใจไม่หาย กับเหตุการณ์ที่สามีเจ้าอารมณ์ ทำร้ายลูกจนนิ้วมือพิการ

ในกลุ่มเพื่อนๆ ของน้องแพรว ล้วนแต่เป็นเด็กมีปัญหา ค.ช.ไอซ์ วัย 9 ขวบ เป็นเด็กติดเล่นเกม ค.ช. แบนค์ 10 ขวบ เป็นหัวโจก แอบเอายาเสพติดมาด้วย ค.ช.ชูศักดิ์ วัย 6 ขวบ ตัวอ้วนเห็นแก่กิน

ขณะที่พวกเขา กำลังเล่นกัน มีคนร้ายขับจักรยานยนต์ มาแอบข่มขู่ คนร้าย คนนี้ มีใบหน้า เหมือนกับ คนร้ายที่ถูกจับมาได้ (ชาติ) เมื่อสองสามวันก่อน

วันต่อมา คาบนนท์ มาขอคืนดีกับ วรินทร์ แต่เขายังทำใจไม่ได้ พวกเขาจึงมีปากเสียงกัน จนน้องแพรว แอบร้องไห้อยู่คนเดียว น้องแพรว แอบมองทางช่องหน้าต่าง มองเห็นพ่อแม่ถูกอีกครอบครัวหนึ่ง ที่แตกต่าง กับครอบครัวของเธออย่างสิ้นเชิง

เบิ้ม สั่งกำชับ บาทลี ให้ไปเอาตัวเด็กมาให้ได้

วันรุ่งขึ้น ค.ช.ชูศักดิ์ และ ค.ช.ชูศักดิ์ มาตามทีนัดหมาย เพื่อมาชวนน้องแพรวไปเล่นด้วยกันอีก ที่เดิม น้องแพรว ตอบตกลงโดยไม่รีรังรอ และไม่ได้บอกแม่ก่อนออกไป

วันนั้น คนร้าย (มีนา กับ ชาติ) ได้โอกาส จึงขับรถตู้ออกมาจากที่ซ่อน ภูกันเข้าจับ น้องแพรว และ ค.ช.แบนค์ ไป ส่วนเด็กคนอื่นๆ หนีรอดไปได้หวุดหวิด

คนร้าย ปิดตาปิดปากพวกเขาเด็กๆ พาไปที่บ้านร้างแห่งหนึ่ง กลางป่า นำไปซึ่งรวมกับเด็กคนอื่นๆ อีก 5 คน รวมเด็กทั้งหมด ที่ถูกจับขัง 7 คน

...

นาฬิกาปลุกตีบอกเวลา 08.00 น. คาบนนท์ รีบลุกออกไปทำงาน ... ที่สถานีตำรวจ ผู้ปกครองเด็ก 4 ราย มาแจ้งความเด็กหาย รวมทั้ง วรินทร์ แม่ของน้องแพรวด้วย คาบนนท์ รู้สึกเสียใจ เมื่อพบหน้าภรรยา และแค่นคนร้าย ทำให้เขามองหน้าวรินทร์ไม่สนิท สายตาของเธอ มันซ่อนความหมายและความรู้สึกหลายนัย ที่ไว้ให้คาบนนท์คิดลึบสนอยู่หลายวัน

จุดหักเห 2: (main plot point 2nd) ที่บ้านร้างกลางป่า น้องแพรว ถูกจับไปมัดอยู่ในห้องเดียวกับ เด็กผู้ชายอีกคนหนึ่ง (ติน ติน) ที่เธอไม่รู้จัก ส่วนเด็กคนอื่นๆ ถูกจับแยกไปขังไว้อีกห้องหนึ่ง น้องแพรวรู้สึก กลัว จึงร้องไห้ ให้เรียกหาพ่อกับแม่ ...

เหตุการณ์จุดสูงสุดของเรื่อง (climax):

ก่อนสว่าง ที่บ้านพักตำรวจ (ตอนนี้ คาบนนท์ หย่ากับภรรยาแล้ว) คาบนนท์ ตกใจตื่นที่ได้ยินเสียงลูกสาวเรียกให้ช่วย แต่มันก็เป็นเพียงความฝัน สักครู่ มีเสียงเรียกจาก เพื่อนตำรวจด้วยกัน ให้รีบไปที่สถานี ตำรวจ แจ้งเบาะแสว่า มีเด็กจรจัดถูกจับได้อยู่นอกเขตรับผิดชอบ มีรูปพรรณคล้ายกับเด็กที่พ่อแม่ มาแจ้ง ความลูกหายไว้

คาบนนท์ จึงรีบขับรถออกไป เพื่อไปพบกับเด็กคนนั้น

เบิ้ม ตักข่มขู่ คาบนนท์ ขับรถยนต์ออกไป

เมื่อไปถึง คาบนนท์ แสดงตนกับ สวส.ที่สถานีแห่งนั้น และขอเข้าพบเด็กชายผู้หนึ่ง

เด็กคนนั้น ชื่อ ดินดิน หน้าตามอมแมม ถูกจับได้เพราะไปขโมยของกินของแม่ค้าที่ตลาดสด และถูกนำมาสอบสวน จากการสอบถามเบื้องต้น ทำให้คาบannonท์ รู้ว่า ดินดิน คือเด็กที่ร่วมชะตากรรมกับลูกสาวของตน พวกเขาพากันหนีออกมาจากบ้านรกรกนั้นได้

องค์ 3 สรุปท้ายเรื่อง (เวลา 25 นาที)

ดินดิน เล่าต่อว่า น้องแพรว เป็นเด็กที่มีความเฉลียวฉลาดกว่าเพื่อน ก่อนถูกจับมา เธอแอบหยิบเอาตะไบแต่งเล็บใส่กระเป๋าลើไปด้วย ทำให้เธอสามารถแกะพันธนาการออกได้ก่อน แล้วช่วยแก้มัดให้เพื่อนร่วมชะตากรรมในห้องเดียวกัน จนเป็นอิสระ พวกเขาวางแผน พากันหนีออกไปจากบ้านหลังนี้ พร้อมด้วยพวกเด็กๆ ทั้งหมด

ดินดิน กับ น้องแพรว หลบหนีให้คนร้ายสืบสน และช่วยให้เพื่อนทั้งหมดหนีออกจากบ้านหลังนั้นไปได้ แต่ไม่รู้ว่า เด็กคนอื่นๆ จะเป็นอย่างไร เพราะต่างคนต่างหนีไปคนละทาง ดินดิน กับ น้องแพรว หนีมาด้วยกัน

ดินดิน เล่าต่อว่า ในระหว่างหลบหนี พวกเขาได้รู้จัก และคุ้นเคยกัน.

ดินดิน เป็นลูกของนักธุรกิจ ถูกจับตัวมาเพื่อเรียกค่าไถ่ ส่วน น้องแพรว เล่าให้เพื่อนฟังว่า ไม่อยากอยู่บ้าน พ่อกับแม่ทะเลาะกัน พ่อเป็นคนโมโหร้าย แต่พ่อถูกจับมาครั้งนี่ไป กลับคิดถึงพ่อ พ่อเป็นตำรวจ เคยสอนว่า ลูกตำรวจ ต้องรู้จักช่วยตัวเอง นั่นคือสาเหตุที่ น้องแพรว เป็นคนออกความคิดที่พาพวกเด็กๆ หนีออกจากบ้านหลังนั้นได้

คาบannonท์ ได้ฟังเรื่องราวแล้ว ทำให้เขารู้สึกเสียใจ จนน้ำตาไหล เพราะคิดถึงลูก และสำนึกในความผิดของตน ที่ทำไม่ดีกับลูกและเมียไว้

คาบannonท์ จึงถามต่อว่า เขาหนีรอดมาได้อย่างไร แล้วน้องแพรว เป็นอย่างไร

เมื่อน้องแพรว กับ ดินดิน หนีมาถึงตึกร้างแห่งหนึ่ง เห็นพวกคนร้ายแอบตามมา ทั้งสองจึงปรึกษากันว่า แยกทางกันหนี และตั้งแต่นั้นมา เขาก็ไม่พบน้องแพรวอีกเลย ส่วนตัวเขาหนี และหลบมาจนกระทั่งถูกตำรวจที่นั่นจับได้

ขณะที่ คาบannonท์ กำลังสัมภาษณ์ เด็กชายดินดิน ในวาระสุดท้าย อยู่นั้น ก็มีชายแต่งกายเป็นนายตำรวจ เดินตรงไปที่รถของเขา ที่จอดในที่จอดรถของสถานีตำรวจ

นักข่าวผู้หนึ่ง มาขอทำข่าว เพื่อขอสัมภาษณ์ ผู้กำกับ และขอสัมภาษณ์เด็ก และแล้วข่าวเรื่องพบเด็กที่ถูกจับตัวไป ก็แพร่สะพัดออกไปอย่างรวดเร็ว

พ่อแม่ของเด็กทั้ง 4 ราย ต่างก็ทยอยมาเพื่อสอบถามเบาะแสเรื่องราวลูกของตน ที่ถูกจับไปในคราวเดียวกัน วรินทร์ ก็มาเช่นกัน

เมื่อกาบannonท์ พบกับ วรินทร์ เขารู้สึกเสียใจอย่างสุดซึ้ง สำนึกผิดในความไม่ดีของตัวเอง เขากล่าวคำขอโทษภรรยา และขอคืนดี แต่วรินทร์ ยังทำใจไม่ได้ และยืนยันเงื่อนไขว่า ถ้าพบลูกเมื่อไร ค่อยมาคุยตกลงกัน แต่ในใจลึกๆ นั้น เธอรู้สึกสงสาร และเห็นใจสามี ที่ต่างก็ต้องสูญเสียลูกสาวสุดที่รักไป อยากรู้ว่าคำพูดที่อัด

อินตน์ใจ มาเป็นเวลานาน อยากยกโทษให้เขา อยากให้เขามีโอกาสแก้ตัว แต่มันก็เป็นแค่ความคิดของเธอแต่เพียงผู้เดียว

วรินทร์ เดินจากไปด้วยน้ำตานองหน้า ขณะที่ คาบนนท์ เดินคอตกด้วยความเสียใจ ไปที่รถของเขา

เสียงระเบิดดังขึ้นสนั่นหวั่นไหว ที่รถของ คาบนนท์ ขณะที่เขากำลังไขกุญแจเปิดประตูรถ แรงระเบิดทำให้ชิ้นส่วนของรถกระเด็นกระดอนไปทุกทิศทางเพลิงไหม้ลุกท่วมรถทั้งคัน.

จบ.

แรงบันดาลใจที่คิดเรื่องนี้:

เมื่อไปร่วมงานฉลองสมรสของหลานสาว เมล์ กับ กุ้ง ได้พบกับหลานๆ มากหน้าหลายตา แต่ละคน หน้าตาดีๆ บรรจบกับความใฝ่ฝันจะสร้างหนังเองสักเรื่อง โดยคิดว่า คลังคาราที่จะเล่นหนัง คงไม่ต้องไปหาที่ไหน พวกหลานๆ เหล่านี้ น่าจะพอเล่นหนังได้ จึงต้องวางโครงเรื่องใหม่ ให้รองรับญาติๆ ทุกวัย ที่จะเล่นหนังเรื่องนี้ได้ ตั้งใจจะให้หนังครอบครัวของคนในตระกูล สิ่งๆ เรื่อง ทั้งหมด.

16 กุมภาพันธ์ 2556